

ผักแวง

ชื่ออื่น	ผักแวง (ทั่วไป) ผักลิ้นปี (ใต้)	
ลักษณะทางพฤกษาศาสตร์	ต้น	เป็นไม้ล้มลุกจำพวกเฟริร์น ลำต้นเป็นแหง่าเรียง ยาวยอดเลื้อย แตกกิ่งก้านอย่างไม่เป็น ระเบียบมีขนสีน้ำตาลอ่อน เมื่อขึ้นบนดิน ลำต้นสูง 2-3 ซม. ถืออยู่สนน้ำ 6-18 ซม.
	ใบ	ใบประกอบแบบพัด มีใบย่อย 4 ใบ ใบย่อย รูปพัดกว้างและยาวยอด 0.5-2 ซม. อับสปอร์ ออกเดี่ยวๆ หรือหลายอัน บนก้านชุดล้วนๆ รูปขอบขนาดมีขนที่ร่วงง่าย
การขยายพันธุ์	ไหหละสปอร์	
ฤดูกาลเก็บส่วนขยายพันธุ์	-	
สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการเจริญเติบโต	พบทั่วไปตามหนองน้ำที่ชื้นและในหนาแน่นช่วง ฤดูฝน	
การใช้ประโยชน์	ทางอาหาร	ยอดอ่อนและเถาอ่อน รับประทานเป็นผักสด ร่วมกับน้ำพริกปลาทู น้ำพริกปลาาร้า
ฤดูกาลที่ใช้ประโยชน์	ทางยา	ทั้งต้น สมานแผลในปากคอ ระจับร้อน แก้ไข้ ร้อนในกระหายน้ำ ดับพิษ แก้ดีพิการ
	สิงหาคม-กันยายน	